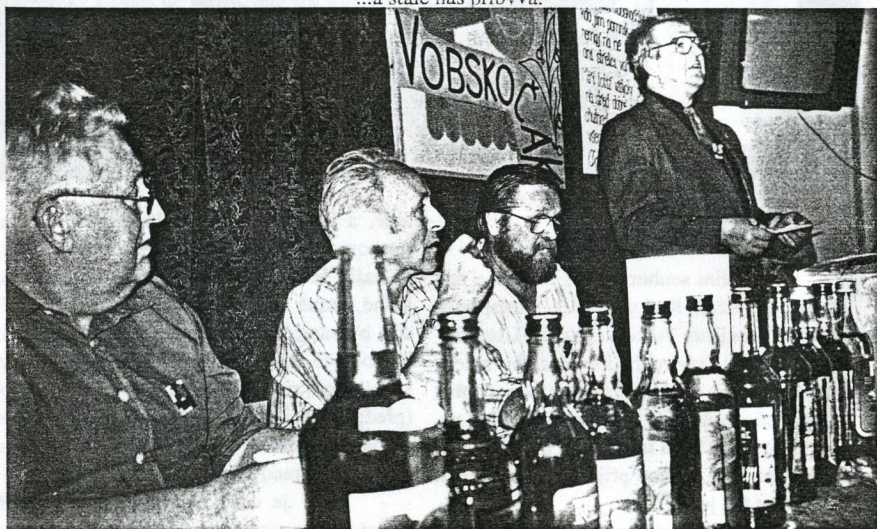

Větrník

pátek

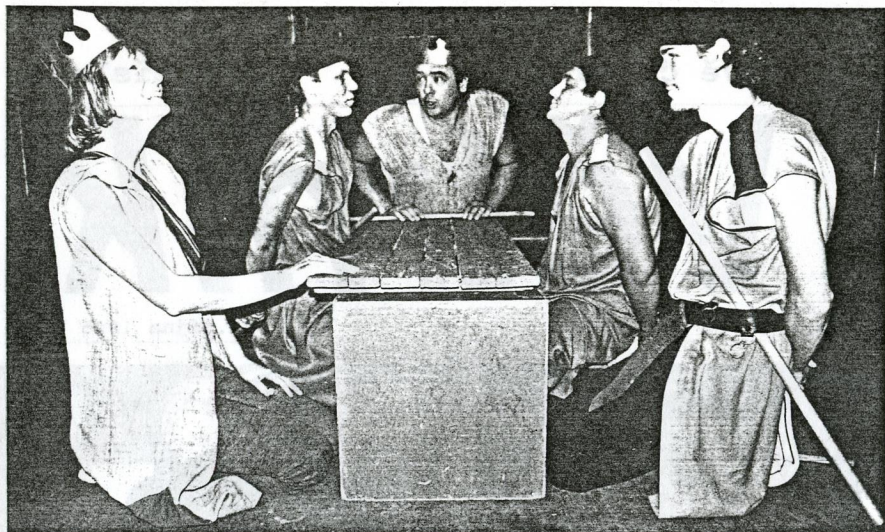
13. října 1995

"...a stále nás přibývá."

DNEŠNÍ PROGRAM

9:00	rozborový seminář	malý sál
10:30	seminář o autorských zákonech	malý sál
12:45	schůze PV	kuřárna
13:30	loučení DS Němčice	malý sál
14:30	vítání DS Neratovice	MěÚ
15:00	vítání DS Neratovice	před divadlem
16:00	DS Ořechov, V.Peška : Bylo nebylo	velký sál
19:30	DS Ořechov, V.Peška : Bylo nebylo	velký sál
21:00	zasedání poroty	kuřárna
21:00	rozbor představení KPR	půdička
21:30	společenský večer, hudba Sonet	hasičská zbrojnice
21:59	večer Vobskočáku	velký sál

Recenze

Divadelní soubor MěKS Němčice nad Hanou přivezl na Krakonošův divadelní podzim inscenaci hry Alfreda Jarryho *Ubu králem*. Zvolil si tedy rozhodně předlohu nelehkou a je třeba předeslat, že její dopad přes rampu - alespoň včera ve Vysokém - nebyl určitě takový, jak by si inscenátoři představovali. A není jistě snadné přijít na kloub tomu, proč tomu tak je.

Už snaha pojmenovat si inscenační klíč, který němčičtí zvolili, není bez problémů. Absurdní hra, jakou *Ubu králem* je, může být realizována v podstatě dvěma cestami: buď cestou jistého reálu - a to je ta cesta jednodušší, jejíž fungování u tohoto typu her je prověřeno -, nebo cestou stylizace, která je obtížnější. Němčičtí volili patrně cestu druhou. V čem tato stylizace spočívá? Ani tady není lehké odpovědět si na tuto otázku. Snad v jistém principu hravosti, v hraní si na krále *Ubu*. Leccos nasvědčuje, že tomu tak je - odkazují k tomu například scény vraždění finančníků (a dalších), kdy sjíždějí po tyči do díry, odkazuje k tomu i brnění, kostýmy... Na druhé straně ovšem polská královna umírá re-

álně, a není to jediná nedůslednost, kterou bychom při akceptování výše zmíněného klíče našli. Je to i využití rekvizit, které jsou na jedné straně reálné a na druhé stylizované, což by samo o sobě nemuselo vadit, pokud by to bylo inscenačně zdůvodněno. Prostor, který je pro tuto inscenaci, pro výše zmíněný (předpokládáný) inscenační klíč, připraven, je v podstatě funkční a odpovídající, ale zdaleka s ním není pracováno tak, jak by umožňoval.

Kde je tedy zakopán pes? Patrně v tom, že ona zvolená stylizace, ona hra na krále *Ubu*, není budována zevnitř, ale pouze zvenku vymyšlenými a použitými prostředky. Pokud se představení vydaří v tom smyslu, že bude fungovat spontaneita a lehkost v herectví, že všechno bude mít tempo a spád, může dojít komunikace s divákem určitého naplnění (pamětníci to prý zažili na krajové přehlídce). Ale v okamžiku, kdy tyto vnější prostředky selžou, tempo povolí a herecký "aiffr" se vytratí a nahradí pouhým pitvořením, odhalí se naplno slabiny ve výstavbě inscenace. I když je spravedlivé poznamenat, že téma o hlouposti a vůli hloupých ovládnout svět zazní - díky intenzitě předlohy - i v této ne zcela podařené inscenaci. -ex-

Neukrutné dopoledne s Ukruťným Lorcou

Tentokrát nebylo ani moc srandy. Jaksi se to po silném emotivním zážitku, který většina diváků po zhlédnutí představení z Klapý měla, nějak nehodilo. Dokonce i Kopři byli nadšení a děkovali. Pravda, ne všechno ve výkladu a v použitých prostředcích bylo jasné, čitelné a pojmenovatelné pro každého. Ale Valešova inscenace absolvovala už složitou cestu jinými národními přehlídkami i zahraničními zájezdy, takže také smysl celého dopoledne byl poněkud jiný, než tomu obvykle bývá. Méně hodnotící, více uvažující. Hodně se věnovalo úvahám o tématu, o tematických a s tím souvisejících posunech, o smyslu úpravy Lorcova textu, o významovém výkladu některých detailů, symbolů, metafor... O důležitosti odpovídajícího prostoru a jeho vlivu na výklad a vyznění inscenace... O tom, zda si u nás Lorcu příliš neideologizujeme, zda nejde především o svár přírodního živlu s obřady a rituály...

V úvahách by se dalo pokračovat dlouho. Tak jako vždycky, setkáme-li se s inspirativní inscenací, ať už nás provokuje nebo osloví.

-ex-

Bylo nebylo...bude?

Tylovo divadlo z Ořechova je v posledních letech pojmem nejen ve Vysokém, ale i jinde. S inscenací Bylo nebylo, aneb...(a-td.) už procestovalo leccos včetně Jiráskova Hronova. Představovat je tedy nemá smysl. Ale snad má smysl zeptat se, jak se jim daří a kde všude byli. Polapila jsem tedy ihned po příjezdu souboru (hladového leč příjemného a ochotného) Františka Klaška:

Co je u vás nového?

"Před týdnem jsme se vrátili ze zájezdu ze Švédska, kde jsme byli s inscenací, kterou předvedeme tady ve Vysokém. Hráli jsme tam vlastně v pěti dnech pětkrát, takže

to bylo víc než náročné, ale na každý pád poučné a zajímavé. Po Vysokém nás čekají dvě představení v Brně začátkem listopadu. Zajímavostí je, že na druhé z nich se objednal předseda poslanecké sněmovny Milan Uhde. Ukázky z naší inscenace viděl při oslavách 650 let obléhání Brna Švédy a protože se mu to líbilo, chce vidět celé představení. Hrát budeme v divadle Radost. Pak po dalších představeních na Moravě snad pojedeme na mezinárodní festival do Lodže, bylo nám to nabídnuto. Tak jsme všichni zvědaví, jak to vlastně dopadne."

Není tajemství, co připravujete dál?

"Pravděpodobně to bude hra Smrt na hrušce. Uvidíme, jak se režisér rozhodne."

Děkuju a přeju úspěch. Ale ještě se neloučím, ještě zbývá naše tradiční anketka:

Nestoři a kandrdasové

(dnes jenom nestor, kandrdas Světiana přijede až těsně před představením)

František Klaška (64), Ořechov

S divadlem jsem začal už vlastně kdy si, po pětáctýřicátém roce na gymnáziu. hrával jsem tam s Jirkou Tomkem a jeho sestrou, oba jsou profesionální herci, hrávali jsem studentské skeče. Od té doby vlastně - mimo ten zatracený politický kriminál - dělám divadlo celý život. A proč? Je vyplněním, vyvážením mé práce, mého zaměstnání...vyvažuje mě psychicky.

Exkluzivní zpráva

Pan Saša Gregar, který se zúčastnil recitační soutěže v Hradci Králové originálním způsobem - přes záznamník (viz Větrník č.1 - pozn.red.) - nás ve čtvrtek 12.10. telefonicky seznámil se šokujícím výsledkem. Záznamník byl předveden veřejnosti na jevišti a pan Gregar soutěž VYHRÁL jako nejstarší účastník. Jako cenu obdržel knihu NEPORAŽENÍ.

Zprávy ze života Miniseriál o Koprech

*Vobskočák se vyhromadil,
účast byla velika
(každý si hned uvědomil
jak nám ten čas ušká).
Nových členů řada byla,
lahví silná úroda,
čimž se síla rozmnožila
vobskočáků národa.*

*Dále poroia se chystá
co výsledek snažení
režisérů SCDO
týdenního družení.
Ač počasí bylo prima
den co den se zavřeli
by své lásky divadelní
skoro tajně sdíleli.*

*Hodnocení - každé ráno
vždycky bývá nabito!
O soutěži plné piva
mnoho litrů vypito.
Krakonoš nám ale přeje
počasí jak ze zlata
přesto draží - zle je, zle je,
neboť platí pravda ta,*

*že vše krásné jednou končí.
Nám se týden nachyluje
s přehlídkou se budem loučit,
proto nahlas vybuchujem:
nenechte se otrávit
politikou - peněží.
Za rok, v říjnu - na Vysokém
v divadle, či na mezi!*

*Vezměte si všichni s sebou
kbelík dobré nálady
a budem zas týden řešit
divadelní záhady.
A že letos zeť není?
Napřesrok ho bude dost -
ani snů tu nebyl - proto
na pána hor neměj zlost!
J.H.*

Do třetice všeho dobrého jsme chtěli dát slovo někomu z nováčků Kurzu praktické režie. Oslovila jsem Aničku Balatovou z Benešova.

Řekni mi prosím nejdřív něco o sobě.

"Jsem doktorkou psychologie a jsem tu poprvé. Zatím nerežíruju, hraju v divadle. Pád a přijela jsem se sem podívat na to, jak se režírovat má nebo nemá. Ten vlastní seminář, který tu probíhá je fantastický. Od pátku až vlastně doteď je tu nabitý program, nabitý emocionálně i rozumově. Prostě dává mi to hrozně moc. Jako člověku a především jako dejme tomu divadelnímu divákovi, když tedy nebudu říkat jako herec nebo režisérovi."

Nevadí ti při práci v kurzu, že jsi tu teprve poprvé?

"Ten program je sestaven tak, že vůbec nevadí, že je tu člověk poprvé. Možná je to i tím, že se zabývám psychologií a spousta témat tady je mi hodně blízkých. Ale možná to není jenom tím, to neodhadnu. Ale v každém případě, každý kdo se zabývá divadlem, ať je to herec nebo režisér, by měl něco takového absolvovat. Včetně rozboru. Káťa dělá rozboru takovým způsobem, že pro mě vlastně objevila další dimenzi pohledu na divadlo jako takové. Neznala jsem ji dodnes, přestože hraju divadlo a myslím si, že divadlo miluju celý život."

Přivede tě tohle všechno taky k tomu, že zkusíš režírovat?

"Samozřejmě. Určitě. Právě tady jsem dostala chuť to zkusit, přestože právě náš režisér mě do toho cpe rok a nezkusila jsem nic. Vůbec jsem se nepokusila. Až se vrátím, určitě to udělám!"

Věřím, že se to Aničce podaří a těším se, že si o tom na některém z dalších běhů kurzu povovídáme. -ex-

S Larisou na Větrově

Klubovna na Větrově s včera v 15:30 hod. zaplnila Kopyra a dalšími zájemci o možnost nahlédnout do tvůrčího procesu Anatolije Vasiljeva. Ono nahlédnutí zprostředkovala Larisa Pavlovna Solnceva z Moskvy prostřednictvím videozáznamů Vasiljevových inscenací a komentářů k nim. Šlo o inscenaci hry Viktora Slavkina Serso, dále pak o inscenaci Pirandelovy hry Šest postav hledá autora a do třetice o inscenaci Molièrovu hry Amfitrion. Díky za, byť stručně, seznámení s výjimečnou režisérskou osobností. -Str-

Vobskočák oznamuje

že začátek dnešního Večera na přídavnou, pro který prezident Vobskočáku prosazuje název "Noční(kové) představení" (co se dá dělat, je to prezident) se bude konat přesně ve 21.59 hodin ve velkém sále Krakonoše. Přijďte v počtu co nejhojnějším, vstupné dobrovolné, o zavedení odchodného se intenzivně uvažuje!

Srna v pekárně

Když jsem poprvé slyšela, že musíme v noci dokončený Větrník doručit do pekárny, poněkud mne to zarazilo. Teď už dávno vím, že tam pečou housky Petr Srna, který naše výplody denně množí. Celou noc pečou housky a od šesti ráno tiskne na Městském úřadě Větrník. Aby ho mohl tisknout, vzal si noční směnu místo denní, protože jinak by to nestihl. Spí prý denně mezi jednou a třetí hodinou odpoledne. K mému podivu je stále živý a vypadá dobře. Obdivuju ho a za všechny děkuju!!! -ex-

P.S. Ty housky ve dvě ráno krásně vonějí!!!

POZOR-POZOR-POZOR!!!

Už víme termín příštího Krakonošova divadelního podzimu! Ale neřekneme, heč!!! (Až zítra.)

Na vlastní nohy IV.

(Řekněme si o peníze)

Nejdůležitější je najít cestu a způsob, jak oslovit obec, ministerstvo, podnikatele či banku. Stalo se módou (a podnikatelé, firmy, banky, to nelibě nesou), že denně jim klepou na dveře ti, co po nich chtějí peníze. Nejkomičtější je, když po velkém podnikateli někdo žádá pětistovku nebo ručnick do tomboly a po malém desetitisícový dar, třeba na zahraniční zájezd. Pomyslete si, kdo asi a z jakých důvodů by mohli na vaši žádost reinkarovat. Nestůjte ve frontě! Neponižujte se. Především najdete způsob jak naznačit, že právě vaše činnost je zajímavá, že peníze, které potřebujete přinesou užitek (v nejrůznějších formách) ovšem i tomu, kdo je může věnovat. To se nedá řešit za minutu a mezi dvěma. Uvědomte si, že ten, koho žádáte by ve vás měl najít partnera.

Nejdůležitější je strategie oslovení. To nejde dělat způsobem: "My bychom potřebovali, když nedáte, tak jste vůl!". Skutečně je třeba promyslet koho a jak oslovit, sjednat si schůzku, vysvětlit svůj projekt, nabídnout způsob prezentace, nabídnout protislužbu - a když to dopadne, pak dodržet úmluvy, postarat se o zřetelné zviditelnění dárců, má-li o ně zájem, a nakonec mu poděkovat, v každém případě písemně. Ale také ho pozvat na akci, na setkání, poděkovat veřejně...

Každá žádost o příspěvek či dotaci, o sponzorský dar, musí být perfektně zdůvodněna - i vlastním rozpočtem, rozpočtem peníze, obsahujícím i to, jakým způsobem peníze shromáždíte (od členských příspěvků až po jiné zdroje), s tím, že právě tolik a tolik vám ještě schází, abyste svůj projekt mohli realizovat. Čím jasnější a podrobnější, tím lepší. Vy žádáte o cizí peníze! -sg-

(příště: Dotace, granty)

Tak, kolik to stálo?

U akcí, které jsou i částečně hrazeny z veřejných prostředků bývá dobrým zvykem zohlednit, jak je s těmi financemi nakládáno. Dobré účty dělají dobré přátele. A navíc se předejde často unahájeným kritikám, že si třeba někdo mastí kapsu. Proto také zveřejňujeme rozpočet Krakonošova divadelního podzimu.

Ale nejdříve ještě čísla pomocna, která rozpočet neobsahuje:

Tohoto týdne ve Vysokém se účastní celkem deset souborů, které představují 192 účinkujících, z nichž 160 po dvě noci bydlí na Větrově. Na přehlídce je i 150 stálých hostů. Třicet dalších účastníků představuje počet členů přípravného výboru, porotců a redaktorů Větrníku. Kolem služeb v Krakonoši, od techniky po kuchyňku, jsou to další desítky lidí, Krakonošáků, kteří hodnotu své práce investují do společné kasy spolku. Odměny při tom dostává pouze dvacet dva osob, od technických pracovníků, pracovníků informačního střediska, redakce Větrníku, lektorů až po porotce. A výše odměny je spíš symbolická (cca 160 Kč denně). Uvažíme-li, že k výkonu své práce si vzali dovolenou, při níž ale mají své permanentní povinnosti, jak přes den, tak hluboko do noci, tak není co závidět. Což bohužel bylo předmětem kuloárních dohadů.

Samozřejmě peníze stojí i režijní náklady spojené s ubytováním, stravováním "lidí ve službě" apod., náklady na cestovné, propagaci, ale to vše je dobře zúročené. Jednak samotnou akcí, která něco přináší amatérskému divadlu, jeho rozvoji, a také popularizaci města Vysokého nad Jizerou. Proto je důležitá podpora institucí a sponzorů. A je jen na nás, zda se shromáždí nejen dostatek, ale třeba i více prostředků, které by přehlídku zkvalitňovaly.

Když si vezmeme, že se v hlavním programu odehraje patnáct představení, na nichž

je vždy kolem dvě stě padesáti diváků, neboť bývá vyprodáno, někdy i dvakrát denně, lehce si spočítáme, že návštěvnost v tomto týdnu je kolem 4.000 diváků. Kdyby vstupenka stála 80 Kč, náklady přehlídky by lehce zaplatili diváci. Výdaje této přehlídky tedy nejsou v žádném případě vysoké, přesto ale dá starost prostředky sehnat.

Jak tedy hovoří strohá čísla? Předkládáme vám k posouzení finanční rozvahu 26. ročníku Krakonošova divadelního podzimu:

Příjmy

Příspěvky státu a obce 130 tis.

(MK ČR 70 tis., OÚ Semily 40 tis.,
MěÚ Vysoké 20 tis.)

Příspěvek IPOS-ARTAMA Praha 30 tis.

(náklady KPR, lektorů, zahr. účastníků)
Sponzorské dary 75 tis.

Příjmy ze vstupného 59 tis.

Ostatní příjmy 20 tis.

(z reklamy, prodeje ve stánku, z úroků)

c e l k e m 314 tis.

Výdaje

Pobyt souborů 80 tis.

(ubytování, stravování, spol. večery)

Doprava souborů 57 tis.

Věcné náklady 50 tis.

(provoz budovy, pobyt členů PV,
porotců, lektorů, red.)

Mzdy a odměny 32 tis.

(porota, lektoři, inf. středisko, redakce,
technika)

Cestovné 20 tis.

(spojené se zajišťováním v průběhu roku
a odborníci při přehlídce)

Material 10 tis.

(papír na Větrník, videokazety, květiny,
spotř. material)

Propagace 24 tis.

(tiskoviny, plakaty, výzdoby města a
divadla)

Dokumentace 8 tis.

(fotografie, videozáznam)

Hudba 25 tis.

(vitání, společenské večery, Sejkorák)

Ceny a upomínkové předměty 2 tis.

Různé ostatní náklady 6 tis.

c e l k e m 314 tis.

Náklady a vydání přehlídky jsou tedy vyrovnané. Přes inflační vývoj výdaje neznamenal nějaký dramatický růst oproti minulým ročníkům. Přibýlo sponzorských darů. Utracené peníze však slouží dobré věci. A za spokojenost více než čtyř tisíc diváků a stovek divadelníků, to určitě stojí.

(dle podkladů PV NP zpracoval -sg-)

Vzkaz

KOPŘI děkují za provoz hasičské zbrojnice do pozdních nočních hodin!

Konečně jasno

Konečně známe přesný název klubu Dušana Zakopala a můžeme jej tudíž zveřejnit v nezkráceném znění: KPR-STB-SPD-KDP26, nebo-li Klub pomyslné režie - sekce teoretického bádání - sporadicky pamatujících diváků - Krakonošův divadelní podzim 26. (ročník). Na jinou adresu či jiné oslovení nebude uvedený klub slyšet. -ex-

Divadlo na brněnsku dnes

Václav Müller je nepřehlédnutelnou postavou divadelních setkání, na Hronově na Vysokém. Nejen pro svou robustní postavu zasloužilého seniora, ale taky pro stále aktivní vztah k ochotnickému dění. K vitání doprovázel moravský soubor z Němčic nad Hanou a to byla příležitost, abych se zeptal, jak je to teď s divadlem na brněnsku.

" Jen v Brně bylo v padesátých letech deset činoherních souborů. Ke konci minulé-

aho režimu, pokud nebyly také trochu částečně vyrovnané, pokud nebyly také trochu částečně vyrovnané - Dělnické divadlo, Svatoboj a Skřivani Leoše Walerzkého. Dnes všechna brněnská divadla ztratila střechu nad hlavou. Naději snad můžeme mít v mladých, tzv. klubových, alternativních scénách, kde se hraje netradiční divadlo, pokud si počkáme až jeho protagonisté zestárnou a vydrží-li u divadla, tak zaplní dnešní prázdná místa.

My jsem se pokusili s Františkem Kláškou oživit Svatoboje (díky Městskému divadlu a Stanislavu Mošovi a divadiu Radost, kde je šéfem Vlastik Peška) a u nich nazkoušet a zahrát Calderonovo Velké divadlo světa. Sami jsme sehnali 10 tisíc na výpravu a v minulé sezóně udělat sedmáct představení. Dokonce jsme byli i v Hradci Králové. A na festivalu v Napajedlích."

Takže to je dnešní divadlo po brněnsku. -sg-

O vrabčácích

*Slétají se před Krakonoš
jako něžné kvítí,
jsou tak pěkní, zvlášť když na ně
žlaté slunce svítí.*

*Vrabčáků však máme málo,
skoro samé vrabčičky.
Chlapci že by byli líní?
Čiperné jen holčičky?*

*Je nám i tak spolu dobře,
jsou to milé děti,
na nich člověk nejvíce vidí,
jak čas strašně letí.*

*Deset let už slétají se,
před Krakonoš Vrabčáci,
z těch, co slétli se tu první
jsou už učni, študáci.*

*Za rok se tu slétnou zase,
jen ať Pán Bůh zdraví dá,
budem zase hopsat, zpívat
a vy se přijďte podívat.*

Slávka Hubačiková

Vzkaz pro Sašu Gregara

"Ty nevzdělaný redaktore! Zastřelím tě motykou mezi oči! Už zas jsi napsal, že Libice jsou ty a ne ta!!! Jarda Vondruška

Pavla na Hradě

Vysoká Pavla Morávková už dětským střevíčkům odrostla, vylétla z vrabčích hnízda a to dokonce do Prahy, kde se stala v divadle ABC tajemnicí uměleckého provozu (to upekli loni místo sejkor na sobotním bále s Milanem Schejbalem) a začala studovat divadelní vědu na FFUK. I při škole by chtěla co nejdéle zůstat v "ábičku" a pak být dramaturgyní nebo-li dramaturžkou. Celé léto strávila s panem režisérem M.Sch. na pražském Hradě, kde šarmem sobě vlastním se přitačela kolem Zkrocení zlé ženy. Vysoké je Vysoké, hrad je ovšem Hrad. Pavla se vydala zkrotit divadelního oře, z čehož má tatínek jistě radost.

-sg-

Klapne kooperace?

Uvažují o ní představitelé SČDO a AR-TAMA, a sice by se měla projevit vydáním tolik žádané publikace o svícení a zvuku na divadle. Kromě toho chystá SČDO v prvním čtvrtletí 1996 dvoudenní seminář o svícení v Děčíně (povedou jej Rudolf Felzmann a Václav Müller). Bližší informace podá Vlasta Ondráček.

-ex-

Hejšamošahej aneb Na ex, přátelé!

Přišla jsem k divadlu včera o půl třetí odpoledne. Hudebníci, prezence, měřiči, stůl a pulitry - ti všichni byli připraveni. Nervozitou rozcuchaný Mirek Moravec organizoval. Posléze se v ohraničeném prostoru začali shromažďovat první adepti soutěže ve štafetovém (ale taky individuálně měřeném) pití piva. Komu se nevešlo číslo přes prsa (či prsa do něj?), umístil je na nohu či coby bryndák. V hojném počtu se zúčastnili i zástupci konkurenčních masových médií, takže věřme, že

tím se jim naše přehlídka bude jevit v co nejlepším světle. Značka soutěžního piva Rade-gast zůstala do posledních chvil utajena, ale po jejím odhalení převažovala radost. Ještě při začátku soutěže nebyl početní stav soutěžících (100) naplněn, ale v průběhu se tak stalo a nakonec o poslední čísla nastala téměř dračka. Diváků bylo dost, zajímaly se i děti školou povinné, ale až na výjimky napít nedostaly. Do některého startovního čísla byli záhadně zamotáni dva až tři, ale stejně nevyhráli. První nebyly ani plíny, které využily nedokonalosti soutěžního řádu, v němž nebylo výslovně uvedeno, že pít může pouze člověk. Ale byly stejně statečné, jako všichni účinkující. U méně zdatných soutěžících Helenka Vondrušková vydatně somrovala, takže bez měření času vypila nejmíň dalších šest piv. Čest Hejralovic rodiny zachraňovala potajmu mažoretkka Svatka mladší. Áša byl orosen více než pulitr, ale kybl první pomoci z rukou nepustil ani při svém výkonu. Někteří pili tak rychle, že snad ani nestálo za to, aby tam chodili. Jiní více než na rychlost dbali na estetické provedení produkce. Pan Merc pil snad své první pivo v životě, zatímco Zemánová je radši nepočítá. Hurych předpíjel i zapíjel soutěžní pivo vydatně bavorákem. Slávinka s Vránou pily brkem. Pila pekárna i radní. Pil i Vojta, i když ho po pivu páli záha. Přežil i vyhlášovatel KDP Ondráček, který učinil prvopivní výkop. Přežila jsem i já, jenom nevím, jestli vyjde ještě někdy nějaký Větrník. Soutěž završil rozvázným výkonem sám Krakonoš, který sestoupil s balkónu mezi prostý pivní lid. Diváci i spolusoutěžící pilně povzbuzovali, zvláště balkón byl plně obsazen. Výsledný čas - 32:32 (minut a vteřin) odpovídá našim možnostem.

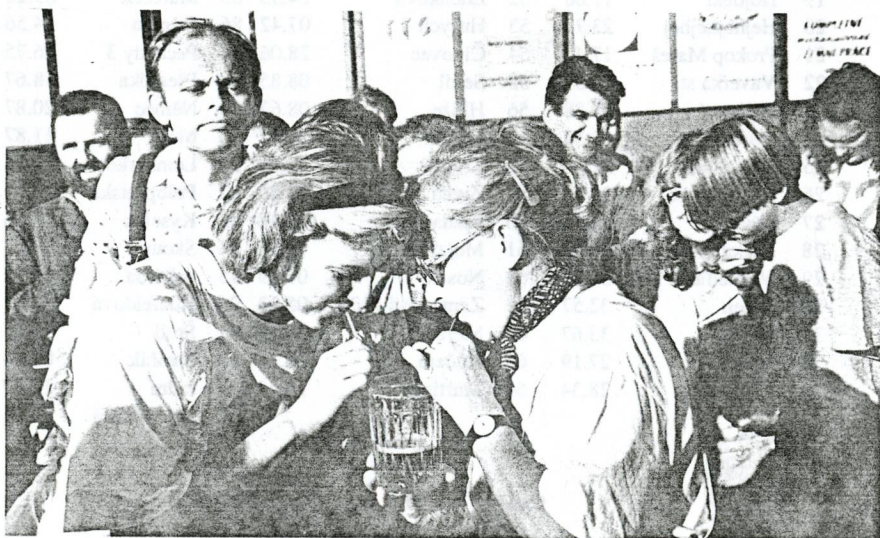
Vše se odehrávalo ve znamení sloganů, že důchodci nelžou a mažoretky nestárnou. Ztráty na životech nebyly v průběhu soutěže ani těsně po ní zaznamenány.

(S vypětím posledních zbytků sil zaznamenala -ex-)

OBR. ① TO KOUKÁTE, JAK JĚ JSEM MASADIL TEMPO, MYSLÍ ŠÍ
VLASTA ONDŘÁČEK. JE PROSTĚ JEDNIČKA!

OBR. ② TAK UŽ TO KOUKEJTE DORAZIT, HOLKY, AŽ TO MUŽŮ
ZAPSAT, STANDA ŠMÍD BY TO ZVLÁDNUL LÍP!
RADÍ PEPIK HEJRAL.

Oficiální výsledky štafety 100x 1 pivo Hejšamošahej 12.října 1995

stč	Jméno	čas	stč	Jméno	čas	stč	Jméno	čas
1	Ondráček	13.27	34	Hodibodi	13.02	67	Poloprutský	14.50
2	Exnarová	19.90	35	Ulrych	19.94	68	Lukeš	12.08
3	Císařová	25.32	36	Dolenský	26.85	69	Mašek	09.34
4	Vondruška	21.10	37	Nedomlel	10.11	70	Mejzlík	10.76
5	Berka	12.96	38	Buky I.	13.46	71	Stáňa	21.10
6	Skrbek	08.79	39	Vodseďálek Láďa	06.42	72	Láďa	25.15
7	Svomach	18.51	40	Trunečková	21.75	73	Maruška	28.56
8	Tycho	16.03	41	Trenc Vašek	09.29	74	Kejzlar	08.46
9	Pecák	16.32	42	Šaldová	25.26	75	Anička	32.52
10	Skokanová	28.28	43	Šalda	17.03	76	Sklenička	37.51
11	Ďoubalík	06.43	44	Vaverková	58.22	77	Richter	32.35
12	Vondrušková	45.70	45	Kálová	21.09	78	Pařízková	11.08
13	Mičkal	17.90	46	Áša	36.09	79	Žáková	18.34
14	Síráková	23.68	47	Kalát	11.53	80	Kolar	11.54
15	Dědek	11.20	48	Vaverka ml.	17.25	81	Važanová	12.85
16	Vítámvás	18.95	49	Fučík Pepa	08.07	82	Hlávka	20.32
17	Slávka	35.48	50	Morávek	18.46	83	Pospíšil	09.06
18	Hluchý	10.22	51	Pařízci	13.73	84	Pokorný	13.90
19	Hojdekr	17.08	52	Zdeňkova	24.33	85	Mareček	09.28
20	Hejhejhejhej	23.73	53	Hurych	07.42	86	Pičman	14.56
21	Prokop Mareš	17.47	54	Činovec	28.06	87	Pecandy 3	26.75
22	Vaverka st.	14.39	55	Seidl	08.85	88	Pšenička	18.67
23	Břehový	09.88	56	Hlůže	08.62	89	Němec	20.87
24	Svobodová	13.57	57	Hamar	20.87	90	Marx	11.87
25	Hejral Jan	32.46	58	Živný	12.80	91	Lemberková	29.71
26	Hluchá Eva	32.57	59	Živná	23.56	92	Poloprutská	26.91
27	Janálová	22.25	60	Špinar	14.45	93	Kyselák	08.85
28	Berka muzikant	08.89	61	Mejzlík	11.37	94	Skoupil	17.85
29	Vodseďálek Míla	20.71	62	Nosek	07.69	95	pekárna	19.77
30	Junek	32.57	63	Zemanová Miša	05.93	96	Kocfeldová	31.42
31	Horký	33.67	64	Merc	36.14	97	Štoll	18.67
32	Rydval	27.19	65	Kučera	08.51	98	Dvořák	09.84
33	Záměra	28.34	66	Martínek	10.44	99	radní	10.87
						100	Krakonmoš	30.81

Celkový docílený čas štafety: 32:37.54

Makouskej hořčák

"Depak nneska vědět, co to byl makouskej hořčák. Ten Makou, to je pasecký oudolí a tam v chalpě prej strejc Jírů dělal ten hořčák. Dyž někoho škrábalo v kerku nebo ho berněla hlava nebo měl maronnej žaloudek, nebo dyž přišel ten pád a nic se v něm neuderžalo, no tak se šlo ke strejcoj pro ten hořčák. Stačilo pak dát si kus toho hořčáka a zas jenomu bralo jako šrotounik. Dyť von taky strejc dělal toho hořčáku kolikerou sortu. Jeden takovej nažloutlej, skoro jako tvaroh, inej dočervena a ten nejvostřejší byl skoro černej, a ten šel nejvíc na odbyt po Václavoj, páč těch zkaženejch žaloudek z dobrýho kermniku bylo nepočítaně.

A jak se hořčák dělal? To se vymeje velikej herneck žežavou vodou, vysuší, naházej se do něj upernalý homolky, přidá se kornout pepře a papriky, nastrouhá se muškátová kulička, utře se česnek a cibule se solej, zaleje se to pivíštětem, zamichá, herneck se vováže klouckem ze starý duchny, nechá se tejden na krumpetišti uležet a kut."

A co je vlastně hořčák? Ostrý sýr z kozího tvarohu, tučnějšího než kravský, z něhož se tvořily homolky (s různými bylinnými i utajovanými přísadami).

Otázka na pátek: co znamená slovo "krumpešť"?

- a) sklípek na ukládání potravin hloubený krumpáčem
- b) lávka přes hnojště
- c) kamna

Odpovědi doručte do techniky, správné večer vylosujeme a vítěz dostane Krkonošskou kuchařku.

Vítězem včerejšího hádání se stala Mařenka Neradová z bystrice u Benešova.

Blahopřejeme.

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM

9:00	rozborový seminář	malý sál
11:00	PV	kuřárna
13:30	loučení DS Ořechov	malý sál
15:00	představení J.Patrick	velký sál
	DS Neratovice: Opalu má každý rád	
19:00	setkání hostů, PV a poroty	malý sál
19:30	slavnostní závěr XXV. KDP	
	po skončení Sejkorák	velký sál
	v průběhu křest knížky s poudačkama	
	hudba Sonet	

Větrník, zpravodaj 26. národní přehlídky vesnických divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim. Vydává přípravný výbor NP VDS. Redakce Alena Exnarová a Alexandr Gregar. Technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, tisk Petr Srna

Cena 2 Kč